

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część XLVI.

Wydana i rozesłana: dnia 31. Lipca 1852.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

XLVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Juli 1852.

Część XLVI.

Wydana i rozesłana dnia 31. Lipca 1852.

148.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 28. Czerwca 1852,obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego, z wyjątkiem królestwa
Lombardzko-Weneckiego,mocą którego obwieszczonem zostaje zaprowadzenie mniejszej pieczętki ręcznej do
wyciśnięcia stępla oclenia na towarach gatunku przedniejszego.

W skutek rozporządzenia z dnia 7. Stycznia 1852 r., w przedmiocie zaprowa-
dzenia prowizorycznego stępla oclenia (Nr. 13. dziennika praw państwa) ustanowio-
nem zostało, iż urzędy celne, które stępel oclenia za pomocą pieczęci woskowej wy-
ciskać mają, opatrzone być winny własną ku temu pieczętką ręczną, ukazującą orła
cesarskiego, niżej onegoż zaś oznaczenie: „Verzollungs - Stämpel“ (stępel oclenia), a
jako napis, nazwę urzędu celnego.

Ministerstwo finansów, w porozumieniu z ministerstwem handlu, uznało za stoso-
wne, oprócz pieczętek ręcznych nieco większych, obecnie już w użyciu będących,
zaprowadzić jeszcze pieczętki ręczne pomniejszej średnicy, dla wyciśnięcia stępla ocle-
nia na towarach tkanych lub dzianych przedniejszych albo o mniejszych sztukach znaj-
dujących się. Także i te pieczętki ukazują w środku orła cesarskiego, a jako napis,
oprócz nazwy i stanowiska, albo tylko samego stanowiska urzędu, oznaczenie:
„VERZ. ST.“ (to jest „Verzollungsstempel“ (stępel oclenia).

Wielkość i formę tak większej jak mniejszej pie-
czętki, poznać można z obok stojących rysunków, przed-
stawiających pieczętki ręczne, dla głównego urzędu
celnego w Wiedniu przeznaczone.

Czy do ostęplowania towaru użytą być ma pieczętka większa lub mniejsza, pozostawionem jest osądzeniu urzędu, któremu polecono mieć słuszny w tej mierze wzgląd na życzenia strony.

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w wykonanie, jak skoro główne urzędy celne pierwszej klasy w niewłoskich krajach koronnych mniejszą pieczętką ręczną opatrzone zostaną.

XLVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Juli 1852.

148.

Verordnung des Finanzministeriums vom 28. Juni 1852,

wirksam für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

womit die Einführung eines kleineren Handsiegels zur Anlegung des Verzollungstämpels an seinen Waaren bekannt gemacht wird.

Mit der Verordnung vom 7. Jänner 1852, wegen provisorischer Einführung eines Verzollungstämpels (Nr. 13 des Reichsgesetzblattes) wurde bestimmt, dass jene Zollämter, welche als Verzollungstämpel ein Wachssiegel anzulegen haben, dazu mit einem besonderen Handsiegel versehen werden sollen, welches den kaiserlichen Adler, unterhalb desselben die Bezeichnung „Verzollungstämpel“ und als Umschrift die Benennung des Zollamtes enthält.

Das Finanzministerium hat im Einvernehmen mit dem Handelsministerium für zweckmässig erkannt, ausser den dermal in Anwendung stehenden grösseren Handsiegeln, für die Anlegung des Verzollungstämpels an feineren, oder in kleinen Stücken vorkommenden Webe- oder Wirkwaaren, Handsiegel von einem kleineren Durchmesser einzuführen, welche in der Mitte den kaiserlichen Adler und als Umschrift nebst der Benennung und dem Standorte, oder bloss dem Standorte des Amtes, die Bezeichnung: VERZ. ST. (d. h. Verzollungstämpel) enthalten.

Die Grösse und Form, sowohl des grösseren, als des kleineren Siegels, sind aus den hier beigefügten Zeichnungen zu entnehmen, welche die für das Hauptzoll-Amt in Wien bestimmten Handsiegel darstellen.

Ob zur Stämpfung einer Waare das grössere oder das kleinere Siegel verwendet werden soll, wird der Beurtheilung des Zollamtes überlassen, welches jedoch auf die billigen Wünsche der Partei Rücksicht zu nehmen befugt ist.

Gegenwärtige Anordnung hat in Wirksamkeit zu treten, sobald die Hauptzoll-Aemter erster Classe der nicht italienischen Kronländer, mit dem kleineren Handsiegel versehen seyn werden.

Baumgartner m. p.

149.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 13. Lipca 1852,

mocą którego podane zostaje do wiadomości Najwyższe rozporządzenie, iż okręty wszystkich państw nad brzegami Elby położonych, uważane będą na równi z okrętami krajowemi pod względem uwolnienia od cła na Elbie, opłacanego na przestrzeni, przez którą Elba w Czechach płynie.

Na najuniżeńszy wniosek, uczyniony ze strony c. k. ministerstwa handlu w porozumieniu z c. k. ministerstwami spraw zewnętrznych i finansów, Jego C. K. Apostolska Mość, Najjaśniejszy Pan, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem, wydanem w Wielkim Waradynie pod d. 18. Czerwca 1852, rozporządzić, iż uwolnienie od opłaty cła na Elbie, udzielone okrętom i tratwom austriackim mocą rozrządzeń z d. 11. Maja 1850 r. (dzien. pr. pań. z r. 1850. Nr. 184 str. 871), tudzież z d. 16. Lutego 1852 (dzien. pr. p. Nr. 50 str. 241), na przestrzeni, przez którą Elba w Czechach płynie, od Melniku do granicy saskiej; w którym uwolnieniu, w skutek rozrządzenia z dnia 20. Lipca 1850 r. (dz. pr. p. Nr. 279. str. 1239) okręty innych państw, tylko z pewnemi ograniczeniami udział miały, obecnie bez wszelkiego ograniczenia na okręty wszystkich państw nad brzegami Elby położonych, rozciągnionem zostaje, tak, iż okręty takowe pod tym względem na równi z okrętami tutejszemi, uważanemi będą.

Co się niniejszem do wiadomości podaje, z tem dotożeniem, iż nakazane to postawienie w równi, z dniem 1. Sierpnia t. r. w życie wejść ma.

Baumgartner m. p.

150.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 18. Lipca 1852,

moc mające we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego,

którem się objaśnia pozycya taryfowa 88 lit. d) taryfy celnej.

Zgodnie z c. k. ministerstwem handlu, wydaje się objaśnienie: iż wymienione szczegółowo w pozycyi taryfowej 88 lit. a. w poddziale dd) narzędzia rolnicze z żelaza, tudzież nie wymienione szczegółowo w taryfie narzędzia żelazne do krajania, jeżeli są tylko ostrzone lub w niektórych miejscach grubo zeszlifowane, podlegają opłacie cła nie jako towary żelazne gatunku przedniego według oddziału 88 lit. d), lecz według pozycyi taryfowej 88 a, poddziałów dd) i 88 b).

Równie też podkówki w niektórych miejscach grubo zeszlifowane, podlegają opłacie jako towary żelazne proste (oddział 88 lit. b), nie zaś jako towary gatunku przedniego.

Niniejsze rozporządzenia wstąpią w wykonanie z tym dniem, w którym ich obwieszczenie dojdzie do wiadomości urzędów celnych w drodze władz przełożonych.

Baumgartner m. p.

149.

Verordnung des Finanzministeriums vom 13. Juli 1852,

womit die **Allerhöchst angeordnete Gleichstellung der Schiffe aller Elbe-Uferstaaten mit den inländischen hinsichtlich der Elbe-Zollbefreiung auf der böhmischen Elbestrecke bekannt gemacht wird.**

Ueber einen von dem Handelsministerium im Einvernehmen mit den Ministerien des Aeusseren und der Finanzen erstatteten allerunterthänigsten Antrag haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschliessung, ddo. Grosswardein den 18. Juni 1852 zu genehmigen geruht, dass die mit den Erlässen vom 11. Mai 1850 (Reichsgesetzblatt für 1850, Stück LVII, Nr. 184, Seite 871) und vom 16. Februar 1852 (Reichsgesetzblatt, Nr. 50, Seite 241) den österreichischen Schiffen und Flössen zugestandene Befreiung von der Entrichtung des Elbezolles auf der böhmischen Elbestrecke von Melnik bis zur sächsischen Gränze, an welcher bisher, in Folge des Erlasses vom 20. Juli 1850 (Reichsgesetzblatt, Seite 1239) die Schiffe anderer Staaten nur mit gewissen Beschränkungen Theil nahmen, nunmehr ohne Beschränkung auch auf die Schiffe aller Elbe-Uferstaaten ausgedehnt, und solche Schiffe daher in dieser Beziehung den inländischen Schiffen gleichgestellt werden.

Diess wird mit dem Bemerken bekannt gemacht, dass die angeordnete Gleichstellung mit 1. August d. J. in Wirksamkeit zu treten hat.

Baumgartner m. p.

150.

Verordnung des Finanzministeriums vom 18. Juli 1852,

wirksam für sämmtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,
womit der **Tarifsatz 88, lit. d) des Zolltarifes erläutert wird.**

Im Einvernehmen mit dem Handelsministerium findet man zu erklären, dass die in der Tarifpost 88, lit. a) Unterabtheilung dd) namentlich angeführten landwirthschaftlichen Geräthe von Eisen und die im Tarife nicht namentlich angeführten eisernen Schneidewerkzeuge, wenn sie bloss geschärft oder an einigen Stellen grob abgeschliffen sind, nicht als feine Eisenwaaren nach Abtheilung 88, lit. d), sondern nach den Tarifsätzen 88, a) Unterabtheilung dd) und 88, b) der Verzollung unterzogen werden sollen.

Ferner sind die an einigen Stellen grob abgeschliffenen Stiefeleisen nicht als feine, sondern als gemeine Eisenwaaren (Abtheilung 88, lit. b) zu behandeln.

Diese Bestimmungen haben mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem deren Bekanntmachung den Zollämtern von der vorgesetzten Behörde zukommen wird.

Baumgartner m. p.

151.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 18. Lipca 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego;

mocą którego ustanawia się tara przy opłacie cła wchodowego od obrazów na papierze i malowideł w skrzyniach, tudzież od fruktów południowych gatunku średniego w skrzyniach zwyczajnych.

Ministryum finansów w porozumieniu z ministerstwem handlu, stanowi, co następuje:

- a) Tara przy opłacie cła wchodowego od przedmiotów, wymienionych w oddziale 104 lit. b) i c) taryfy celnej z dnia 6. Listopada 1851 r., jako to: od obrazów na papierze i od malowideł, jeżeli są w skrzyniach zapakowane, wynosi 22 proc.;
- b) przy oznaczeniu tary na frukta południowe gatunku średniego (oddział taryfy 8, lit. b), należy po wyrazach: „w zwyczajnych beczkach“ zamieścić wyraz: „w skrzyniach“.

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w wykonanie z dniem, w którym takowe każdemu pojedynczemu urzędnikowi celnemu, w drodze władzy przełożonej, zakomunikowane zostanie.

Baumgartner m. p.

152.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 18. Lipca 1852,

względem wolności portoryjnej dla korespondencyj przełożeń gminnych we Węgrzech, w Siedmiogrodzie, Kroacyi, Sławonii, Wojewodynie i w banacie Temeskim.

W porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, rozporządza ministryum handlu, odnośnie do rozporządzenia tegoż ministerstwa z dnia 16. Sierpnia 1850 r. (dzien. pr. państ. z r. 1850, Nr 336, stron. 1550), iż korespondencya przełożeń gminnych we Węgrzech, w Siedmiogrodzie, Kroacyi, Sławonii, Wojewodynie i w banacie Temeskim, między sobą i z władzami rządowymi w przedmiocie interesów administracyi publicznej gminie poruczonych, wolną zostaje od opłaty tak poczty listowej jak wozowej, jeżeli tylko przeselki pieczęcią urzędową zamknięte i na adresie, oprócz wyszczególnienia odsyłającego przełożenia gminnego lub władzy rządowej, nadto opatrzone są wyrazami: „Ex officio w sprawach administracyjnych.“

Co się tycze nadużycie tej wolności portoryjnej, w zastosowanie wejdą dotyczące przepisy Najwyższego patentu z d. 26. Grudnia 1850 (dz. pr. p. 1850 r. Nr. 4. str. 6.).

Korespondencya władz i przełożeń gminnych z pojedynczymi członkami gminnymi, niemniej korespondencya spraw gminnych dotycząca, ulega i nadal opłacie portoryum.

Baumgartner m. p.

151.

Verordnung des Finanzministeriums vom 18. Juli 1852,

wirksam für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

womit die Tara für die Eingangs-Verzollung von Bildern auf Papier und Gemälden in Kisten, dann von mittelfeinen Südfrüchten in gewöhnlichen Kisten festgesetzt wird.

Das Finanzministerium hat im Einvernehmen mit dem Handelsministerium beschlossen:

- a) Die Tara für die Eingangs-Verzollung der unter der Abtheilung 104, lit. b) und c) des Zolltarifes vom 6. November 1851 genannten Gegenstände, als: Bilder auf Papier und Gemälde, wenn sie in Kisten vorkommen, mit 22 Percent festzusetzen, dann
- b) in der Tara-Bestimmung für mittelfeine Südfrüchte (Tarifs-Abtheilung 8, lit. b) nach den Worten „in gewöhnlichen Fässern“, das Wort „Kisten“ einschalten zu lassen.

Diese Verordnung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe jedem Zollamte im Wege der vorgesetzten Behörde bekannt gemacht werden wird.

Baumgartner m. p.

152.

Verordnung des Handelsministeriums vom 18. Juli 1852,

über die Portofreiheit der Gemeindevorstände in Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, der Woiwodina und dem Temeser Banate.

Im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern findet man sich, mit Bezug auf den Erlass des Handelsministeriums vom 16. August 1850 (Reichsgesetzblatt 1850, Nr. 336, Seite 1550), zu der Anordnung bestimmt, dass die Correspondenz der Gemeindevorstände in Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, der Woiwodina und dem Temeser-Banate, unter sich und mit den Staatsbehörden in den der Gemeinde übertragenen Geschäften der öffentlichen Verwaltung bei der Brief- und Fahrpost portofrei behandelt werden soll, wenn die Sendungen mit dem Amtssiegel verschlossen und auf der Adresse mit der Angabe des absendenden Gemeindevorstandes oder der Staatsbehörde und den Worten: „Ex officio in Verwaltungs-Angelegenheiten“ bezeichnet sind.

Rücksichtlich des Missbrauches dieser Portofreiheit haben die bezüglichen Vorschriften des Allerhöchsten Patentes vom 26. December 1850 (Reichsgesetzblatt 1851, Nr. 4, Seite 6) zur Anwendung zu kommen.

Die Correspondenz der Behörden und Gemeindevorstände mit einzelnen Gemeindegliedern, sowie die aus den Gemeinde-Angelegenheiten entspringende Correspondenz bleibt portopflichtig.

Baumgartner m. p.

